

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره چاپ ۲۰۳۸

شماره ثبت ۷۸۷

دوره هفتم - سال چهارم

تاریخ چاپ ۱۳۸۶/۱۰/۱۷

یک شوری

لایحه بودجه سال ۱۳۸۷ کل کشور

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: کمیسیون تلفیق

فرعی:

برنامه و بودجه و محاسبات (ماده واحده و تمام ردیفها)
سایر کمیسیونهای تخصصی (ماده واحده و ردیفهای مربوط)

اداره کل قوانین

باسمه تعالی

شماره ۱۶۸۲۰۳

تاریخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۷

جناب آقای دکتر حداد عادل

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

به پیوست لایحه بودجه سال ۱۳۸۷ مشتمل بر ماده واحده و پیوست شماره یک
طرح تملک دارایی های سرمایه ای جهت طی مراحل قانونی تقدیم می گردد.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

لایحه بودجه سال ۱۳۸۷ کل کشور

ماده واحده :

الف - به دولت اجازه داده می‌شود درآمدها و سایر منابع بودجه عمومی موضوع این قانون به میزان هفتصد و نود و دوهزار و هشتصد و هفتاد و سه میلیارد و هشتصد و یازده میلیون (۷۹۲,۸۷۳,۸۱۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال شامل هفتصد و بیست هزار و سیصد و چهل و یک میلیارد و سیصد و هشتاد میلیون (۷۲۰,۳۴۱,۳۸۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال منابع عمومی و هفتاد و دو هزار و پانصد و سی و دومیلیارد و چهارصد و سی و یک میلیون (۷۲,۵۳۲,۴۳۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال درآمدهای اختصاصی را به شرح عناوین مندرج در جداول این قانون در سال ۱۳۸۷ وصول و هزینه‌ها و تملک‌دارایی‌های سرمایه‌ای و مالی وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و همچنین کمکها و سایر اعتبارات به میزان هفتصد و نود و دو هزار و هشتصد و هفتاد و سه میلیارد و هشتصد و یازده میلیون (۷۹۲,۸۷۳,۸۱۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال شامل هفتصد و بیست هزار و سیصد و چهل و یک میلیارد و سیصد و هشتاد میلیون (۷۲۰,۳۴۱,۳۸۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل منابع عمومی و هفتاد و دوهزار و پانصد و سی و دو میلیارد و چهارصد و سی و یک میلیون (۷۲,۵۳۲,۴۳۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل درآمدهای اختصاصی را به شرح

عناوین مندرج در جداول این قانون در حدود وصولی درآمدها و سایر منابع در سال ۱۳۸۷ و براساس اهداف کمی و شاخص‌های مرتبط مندرج در موافقتنامه‌هایی که بین معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و دستگاههای اجرائی مندرج در جدول شماره (۲) و همچنین موافقتنامه‌هایی که بین دستگاههای اجرائی یادشده و واحدهای ذی‌ربط مبادله می‌شود و در چهارچوب تخصیص اعتبار ابلاغی، تعهد و پرداخت نماید.

تمام وجوه ارزی متناظر با مبالغ ریالی مندرج در جداول این قانون پس از واریز به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، به نرخ روز ارز به فروش رسیده و به حسابهای درآمد عمومی مربوطه که توسط خزانه‌داری کل اعلام می‌شود، واریز خواهد شد.

جداول تفصیلی منابع و مصارف مندرج در پیوست‌های این قانون براساس مفاد این ماده واحده و اهداف کمی پیوست تا پایان اردیبهشت ماه ۱۳۸۷ به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. این جداول پس از تصویب هیأت وزیران مبنای نظارتهای قانونی مراجع ذی‌ربط خواهد شد.

نیم درصد (۰/۵٪) از اعتبارات هزینه‌ای و یک درصد (۱٪) از اعتبارات تملک‌داراییهای سرمایه‌ای دولت، بیست و پنج صدم درصد (۲۵٪) از اعتبارات هزینه‌ای و نیم درصد (۰/۵٪) از اعتبارات سرمایه‌ای شرکتهای دولتی و پنجاه درصد (۵۰٪) از اعتبارات هزینه‌ای و اختصاصی فصل توسعه علوم و فناوری و برنامه‌های پژوهشهای کاربردی سایر فصول، با تصویب هیأت

وزیران و بدون الزام به رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر قوانین و مقررات عمومی کشور و با رعایت قانون «نحوه هزینه کردن اعتباراتی که به موجب قانون از رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی هستند- مصوب ۱۳۶۴/۱۱/۱۹» هزینه خواهد شد.

ب - بودجه شرکتهای دولتی، بانکها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت از لحاظ درآمدها و سایر منابع تأمین اعتبار و از لحاظ هزینه‌ها و سایر پرداختها بالغ بر دومیلیون و شصت و هشت هزار و هشتصد و سه میلیارد و دویست و بیست میلیون (۲,۰۶۸,۸۰۳,۲۲۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال می‌باشد.

ج - همه دستگاههایی که تمام و یا قسمتی از اعتبارات آنها از محل منابع بودجه عمومی موضوع این قانون تأمین می‌شود و شکل حقوقی آنها منطبق با تعاریف مذکور در مواد (۲)، (۳)، (۴) و (۵) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۱ نیست در مصرف اعتبارات مذکور از لحاظ اجراء مقررات قانون یادشده در حکم مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی به شمار می‌آیند.

د - سهمیه‌های باقیمانده تسهیلات مصوب بیع متقابل و تسهیلات مالی خارجی (فاینانس - موضوع اصلاحیه مصوب ۱۳۸۴/۸/۲۱ مجمع تشخیص مصلحت نظام) و حساب ذخیره ارزی مندرج در قوانین بودجه‌های سالهای گذشته در سال ۱۳۸۷ به قوت خود باقی است. مبلغ قابل استفاده فاینانس و استفاده از موجودی حساب ذخیره ارزی موضوع بندهای (د) و (ه) ماده (۱) قانون برنامه چهارم توسعه

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۸۷ به شرح مقرر در قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور به ترتیب حداکثر تا معادل ارزی مبلغ پنجاه و سه هزار و چهارصد میلیارد (۵۳,۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال و هشتاد و نه هزار میلیارد (۸۹,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال مجاز خواهد بود.

ه - تبصره (۳۸) دائمی قانون بودجه سال ۱۳۵۸ کل کشور ملغی الاثر است و با اعمال حق مالکیت دولت بر منابع نفت و گاز کشور، رابطه مالی و نحوه تسویه حساب بین دولت (خزانه داری کل کشور - حساب ذخیره ارزی)، شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران، شرکت ملی گاز ایران و شرکت مادر تخصصی توانیر شامل سهم از تولید و پرداخت یارانه ای انرژی، توسط دولت تعیین می شود.

و - هزینه خدمات مدیریت طرح های تملک دارایی های سرمایه ای شرکتهای دولتی و نهادهای عمومی غیر دولتی حداکثر تا دوونیم درصد (۲/۵٪) عملکرد تخصیص اعتبارات ذی ربط توسط دولت تعیین می شود. /ان

سوابق

قانون نحوه هزینه گردن اعتباراتی که به موجب قانون از رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی هستند

ماده واحده - مصرف اعتبارات جاری و عمرانی که به نحوی از انحاء از قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولت و یا آیین نامه معاملات دولتی مستثنی بوده و تابع مقررات خاص گردیده است (به استثنای هزینه های جنگی که با رعایت تبصره ۹ و ۴۵ قانون بودجه سال ۱۳۶۴ انجام می گیرد) تحت ضوابط زیر مجاز می باشد:

الف - مبادله موافقتنامه دستگاهها با وزارت برنامه و بودجه در مورد هر یک از برنامه ها و طرحها و فعالیتهای پروژه ها الزامی است و دستگاههای اجرایی مکلف به رعایت موارد مندرج در موافقتنامه های مذکور می باشند.

ب - مسئولیت تشخیص و تمهد و تسجیل و صدور حواله در مورد دستگاههای اجرایی و نهادهای انقلاب اسلامی حسب مورد به عهده وزیر یا بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط و یا مقامات مجاز از طرف آنها خواهد بود.

ج - وجوه لازم برای انجام هزینه از محل اعتبارات مندرج در بودجه سالیانه در مورد دستگاههای اجرایی که دارای ذیحساب هستند، با درخواست وجه از طرف ذیحساب و در مورد دستگاههایی که طبق قانون فاقد ذیحساب هستند، با درخواست وجه از طرف مسئول امور مالی که توسط دستگاه ذیربط به وزارت امور اقتصادی و دارایی معرفی شده و یا خواهد شد توسط خزانه به حساب بانکی دستگاه مربوط که از طرف خزانه در تهران در بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و در شهرستانها در یکی از شعب بانک ملی ایران افتتاح شده و یا خواهد شد واریز می گردد. حسابهای مذکور با حداقل دو امضای مجاز که یکی از آنها حسب مورد امضای ذیحساب یا مسئول امور مالی مربوط خواهد بود قابل استفاده می باشد.

د - نصاب و نحوه انجام معاملات با رعایت صرفه و صلاح دولت به شرح زیر می باشد:

۱ - معاملات تا مبلغ یک میلیون ریال به مسئولیت مأمور خرید.

- ۲ - معاملات از ۱,۰۰۰,۰۰۱ ریال تا ۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال با تأیید مأمور خرید یا واحد تدارکاتی حسب مورد تصویب بالاترین مقام دستگاه اجرایی یا مقام مجاز از طرف او.
- ۳ - معاملات بیش از پنج میلیون ریال به تأیید و مسئولیت وزیر ذیربط یا بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذیربط یا مقامات مجاز از طرف ایشان.
- ۴ - میزان پیش پرداخت که از ۴۰ درصد تجاوز نخواهد کرد و تنخواه گردان و سپرده حسن انجام کار و همچنین نوع و میزان تضمینی که می‌بایست در قبال پیش‌پرداخت و یا حسن انجام کار اخذ گردد به تشخیص و مسئولیت بالاترین مقام دستگاه اجرایی یا مقام مجاز از طرف او خواهد بود.
- و - کلیه اسناد هزینه‌های انجام شده باید متکی به مدارک زیر باشند:
- ۱ - تنظیم قرارداد و یا گرفتن فاکتور الزامی است، مگر در مواردی اضطراری که نیاز به تأمین کالا از قبل قابل پیش‌بینی نباشد و خرید به اندازه رفع اضطرار صورت گیرد و دولت و مؤسسات وابسته به شهرداریها و بانکها و نهادهای انقلاب اسلامی در تولید و توزیع آن به نحوی از انحاء مداخله و یا مباشرت نداشته باشند.
- تشخیص موارد اضطراری و تعیین میزان آن به عهده وزیر و یا بالاترین مقام دستگاههای فوق یا مقام مجاز از طرف آنها خواهد بود.
- ۲ - در مورد خریدهای داخلی فاکتور خرید یا صورت مجلس خرید با رعایت مفاد بند (۱) فوق، رسید انبار یا صورت مجلس تحویل کالا.
- ۳ - در مورد خریدهای خارجی اعلامیه بانک و در موارد جزئی صورتحساب فروشنده مدارک ترخیص کالا از گمرک و رسید انبار یا صورت مجلس تحویل کالا.
- ۴ - در مورد پرداخت حقوق و دستمزد و مزایا و هر نوع پرداخت پرسنلی دیگر، گواهی انجام کار از طرف مقامات مجاز و امضای گیرنده وجه و یا گواهی بانک دایر بر واریز وجه به حساب بانکی ذینفع.
- ۵ - مصرف اعتبار هزینه‌های خارج از کشور با امضای وزیر یا بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذیربط و امضای مسئول امور مالی آن دستگاه به هزینه قطعی منظور خواهد شد.
- ۶ - در مورد کارهایی که به پیمانکار محول می‌شود قرارداد مربوط و تأییدیه تحویل کالا و یا انجام خدمت موضوع قرارداد توسط بالاترین مقام دستگاه اجرایی یا مقام مجاز از طرف او.

ز - دستگاههای اجرایی مکلفند حساب این قبیل اعتبارات را نگهداری و در مواعیدی که از طرف دیوان محاسبات کشور تعیین و اعلام می شود به دیوان مزبور و وزارت امور اقتصادی و دارایی ارائه نمایند و دیوان محاسبات کشور حساب مذکور و اسناد مربوط را رسیدگی خواهد کرد.

ح - اموالی که از محل اعتبارات موضوع این قانون خریداری می شود، اموال دولتی محسوب می گردد.

ط - تعریف اصلاحاتی که در این قانون بکار رفته است، تابع تعاریف مندرج در قوانین و مقررات مربوط می باشد.

ی - وزراء و استانداران و رؤسای دستگاههای اجرایی و کمیته انقلاب اسلامی، سازمان تبلیغات اسلامی و دفتر تبلیغات قم، نهضت سوادآموزی، بنیاد شهید، بنیاد امور مهاجرین جنگ تحمیلی، امور امداد امام و هر مؤسسه و نهاد دیگری که از درآمدهای عمومی استفاده نمایند مکلفند فهرست هزینه ها و عملیاتی را که در وزارتخانه ها مؤسسات دولتی و نهادهای انقلابی زیر نظر آنها به موجب مجوزهای قانونی خاص خارج از مقررات قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی و یا از محل اعتبار ماده (۱۷) انجام می شود همراه با گزارش توجیهی هر چهار ماه یک بار از طریق نخست وزیر به کمیسیون برنامه و بودجه و سایر کمیسیونهای مربوط مجلس شورای اسلامی ارسال دارند.

ک - ذیحسابها و مسئولان کلیه دستگاههای اجرایی موظفند تا پایان فروردین ماه هر سال، مانده وجوه استفاده نشده و مانده تنخواه گردان مشمول این قانون را به خزانه واریز نمایند.

وزارت امور اقتصادی و دارایی در خاتمه مهلت مذکور در فوق فهرست وجوه استفاده نشده موضوع این قانون را به اطلاع وزارت برنامه و بودجه و دیوان محاسبات کشور خواهد رساند.

ل - تخلف از این قانون تصرف غیر مجاز در اموال دولتی محسوب می گردد و در صورتی که موجب تضییع مالی از دولت شده باشد، متخلف به پرداخت معادل میزان مورد تخلف طبق موازین شرعی و تعزیر مطابق نظر حاکم شرع محکوم خواهد شد.

م - آیین نامه اجرایی این قانون با رعایت مراتب فوق حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ تصویب این قانون حسب مورد نیاز، بنا به پیشنهاد وزیر و یا وزرای مربوط و تأیید وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت برنامه و بودجه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه یکشنبه ششم بهمن ماه هزار و سیصد و شصت و چهار تصویب و در تاریخ ۱۳۶۴، ۱۱، ۹ به تأیید شورای محترم نگهبان رسیده است.
رییس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

قانون معاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۶/۱

ماده ۲ - وزارتخانه واحد سازمانی مشخصی است که به موجب قانون به این عنوان شناخته شده و یا بشود.

ماده ۳ - مؤسسه دولتی واحد سازمانی مشخصی است که به موجب قانون ایجاد و زیر نظر یکی از قوای سه گانه اداره می شود و عنوان وزارتخانه ندارد.

تبصره - نهاد ریاست جمهوری که زیر نظر ریاست جمهوری اداره می گردد. از نظر این قانون مؤسسه دولتی شناخته می شود.

ماده ۴ - شرکت دولتی واحد سازمانی مشخصی است که با اجازه قانون به صورت شرکت ایجاد شود و یا به حکم قانون و یا دادگاه صالح ملی شده و یا مصادره شده و به عنوان شرکت دولتی شناخته شده باشد و بیش از ۵۰ درصد سرمایه آن متعلق به دولت باشد. هر شرکت تجاری که از طریق سرمایه گذاری شرکتهای دولتی ایجاد شود، مادام که بیش از پنجاه درصد سهام آن متعلق به شرکت های دولتی است، شرکت دولتی تلقی می شود.

تبصره - شرکتهایی که از طریق مضاربه و مزارعه و امثال اینها به منظور به کار انداختن سپرده های اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری و شرکتهای بیمه ایجاد شده یا می شوند از نظر این قانون شرکت دولتی شناخته نمی شوند.

ماده ۵ - مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی از نظر این قانون واحدهای سازمانی مشخصی هستند که با اجازه قانون به منظور انجام وظایف و خدماتی که جنبه عمومی داد، تشکیل شده و یا می شود.

تبصره - فهرست این قبیل مؤسسات و نهادها با توجه به قوانین و مقررات مربوط از طرف دولت پیشنهاد و به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

قانون استفاده از منابع مالی خارجی

ماده واحده - به دولت اجازه داده می شود در طول برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در چارچوب حکم بند (ب) ماده (۱۳) و جدول شماره (۷) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳/۶/۱۱ و احکام قوانین بودجه های سالانه و سایر مجوزهای قانونی از تسهیلات و منابع مالی خارجی (فاینانس) استفاده نماید. سقف مانده تسهیلات استفاده نشده سال ۱۳۸۳ و هر سال برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مندرج در بند (ب) جدول شماره (۷) به سقف سال بعد بند (ب) جدول شماره (۷) برنامه اضافه می گردد.

تبصره - حکم موضوع بند (ن) تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۴ کل کشور ملغی الاثر می شود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ششم مهر ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۴/۸/۲۱ ماده واحده و تبصره آن عیناً به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسید.

قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳/۶/۱۱

ماده ۱ -

به منظور ایجاد ثبات در میزان استفاده از عواید ارزی حاصل از نفت در برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و تبدیل دارایی های حاصل از فروش نفت به دیگر انواع ذخایر و سرمایه گذاری و فراهم کردن امکان تحقق فعالیت های پیش بینی شده در برنامه، دولت مکلف است با ایجاد حساب ذخیره ارزی حاصل از عواید نفت اقدام های زیر را معمول دارد :

الف - از سال ۱۳۸۴ مازاد عواید حاصل از نفت نسبت به ارقام پیش بینی شده در جدول شماره (۸) این قانون در حساب سپرده دولت نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان «حساب ذخیره ارزی حاصل از عواید نفت» نگهداری می شود.

ب - معادل مانده و حساب ذخیره ارزی حاصل از عواید نفت خام، موضوع ماده (۶۰) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷ با اصلاحات آن در پایان سال ۱۳۸۳ و همچنین مانده مطالبات دولت از اشخاص ناشی از تسهیلات اعطائی از محل موجودی حساب یادشده در ابتدای سال ۱۳۸۴ از طریق شبکه بانکی به حساب ذخیره ارزی حاصل از عواید نفت، واریز می‌گردد.

ج - استفاده از وجوه حساب ذخیره ارزی برای تأمین مصارف بودجه عمومی دولت صرفاً در صورت کاهش عواید ارزی حاصل از نفت نسبت به ارقام جدول شماره (۸) این قانون و عدم امکان تأمین اعتبارات مصوب از محل سایر منابع درآمدهای عمومی و واگذاری دارائی‌های مالی مجاز خواهد بود. در چنین صورتی، دولت می‌تواند در فواصل زمانی سه ماهه از موجودی حساب ذخیره ارزی پرداخت نماید. معادل ریالی این وجوه به حساب درآمد عمومی دولت واریز می‌گردد. استفاده از حساب ذخیره ارزی برای تأمین کسری ناشی از عواید غیرنفتی بودجه عمومی ممنوع است.

د - به دولت اجازه داده می‌شود حداکثر معادل پنجاه درصد (۵۰٪) مانده موجودی حساب ذخیره ارزی برای سرمایه‌گذاری و تأمین بخشی از اعتبار موردنیاز طرح‌های تولیدی و کارآفرینی صنعتی، معدنی، کشاورزی، حمل و نقل، خدمات (از جمله گردشگری و...)، فناوری و اطلاعات و خدمات فنی - مهندسی بخش غیردولتی که توجیه فنی و اقتصادی آنها به تأیید وزارتخانه‌های تخصصی ذی‌ربط رسیده است از طریق شبکه بانکی داخلی و بانک‌های ایرانی خارج از کشور به صورت تسهیلات با تضمین کافی استفاده نماید.

ه - حداقل ده درصد (۱۰٪) از منابع قابل تخصیص حساب ذخیره ارزی به بخش غیردولتی در اختیار بانک کشاورزی قرار می‌گیرد تا به صورت ارزی، ریالی جهت سرمایه‌گذاری در طرح‌های موجه بخش کشاورزی و سرمایه در گردش طرح‌هایی که با هدف توسعه صادرات انجام می‌شود توسط بانک کشاورزی در اختیار بخش غیردولتی قرار گیرد.

اصل و سود این تسهیلات به صورت ارزی به حساب ذخیره ارزی واریز می‌گردد. و - استفاده از وجوه حساب ذخیره ارزی موضوع این ماده صرفاً در قالب بودجه‌های سنواتی مجاز خواهد بود.

ز - آیین‌نامه اجرایی این ماده به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و قبل از لازم‌الاجرا شدن این قانون به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

**قانون اصلاح ماده (۱) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران
برای مقاوم‌سازی مدارس بدون استحکام**

ماده واحده - برای اجرای بند (م) ماده (۵۲) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳ به دولت اجازه داده می‌شود مبلغ سه میلیارد و پنجاه و چهار میلیون (۳ ۹۵۴ ۰۰۰ ۰۰۰) دلار مطابق جدول زیر طی سالهای ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۸ از محل صندوق ذخیره ارزی برداشت و در اختیار وزارت آموزش و پرورش (سازمان‌نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور) قرار دهد تا براساس موافقتنامه‌هایی که با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور می‌باید برای تخریب و نوسازی ۱۳۱۹۳۵ باب کلاس خطر آفرین و مقاوم‌سازی ۱۲۶۰۱۰ باب کلاس بدون استحکام هزینه نماید.

سال	اعتبار میلیون دلار
۱۳۸۵	۶۰۹
۱۳۸۶	۱۱۱۵
۱۳۸۷	۱۱۱۵
۱۳۸۸	۱۱۱۵
جمع	۳۹۵۴

تبصره ۱ - هر سال معادل تعدیل قیمت‌ها به مبلغ مصوب سالانه اضافه شود.

تبصره ۲ - مدارس ساخته شده باید از نظر مقاوم بودن در برابر زلزله به تأیید پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله و از نظر واجد شرایط بودن استحکام ساختمان و استانداردهای لازم به تأیید وزارت مسکن و شهرسازی برسد.

تبصره ۳ - موارد موضوع این قانون با رعایت کامل مقررات ملی ساختمان ایران و الزامات مندرج در قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان انجام پذیرد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سی ام فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۲/۱۳ به تأیید شورای نگهبان رسید.

لایحه بودجه سال ۱۳۵۸ مصوب ۱۳۵۸/۵/۲۵

تبصره ۲۸ - قراردادهای فروش نفت وسیله شرکت ملی نفت ایران از طرف دولت امضاء و وجوه حاصل از فروش نفت خام به هر صورت و فرآورده‌های نفتی صادراتی مستقیماً به حساب خزانه‌داری کل نزد بانک مرکزی ایران منظور می‌گردد. هر مبلغ که طبق بودجه مصوب شرکت مذکور از محل در آمد عمومی باید در اختیار شرکت ملی نفت ایران گذاشته شود بر تریبی که نیازهای شرکت اقتضا کند از طرف خزانه داری کل در اختیار شرکت قرار داده میشود.

بانک مرکزی ایران مکلف است ارزهای مورد نیاز شرکت ملی نفت ایران را بپذیرد که شرکت تعیین خواهد کرد بشرکت مذکور بفروشد

ردیف ۹ بند «خ» تبصره (۱۱) قانون بودجه سال ۱۳۸۴ کل کشور مصوب ۱۳۸۳/۱۲/۲۵

- در سال ۱۳۸۴ کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مغایر با این بند از جمله تبصره (۳۸) دائمی قانون بودجه سال ۱۳۵۸ ملغی الاثر است و روابط مالی و حقوقی فی مابین دولت (وزارتخانه و مؤسسات دولتی) و شرکت ملی نفت ایران در مورد دریافت انواع مالیاتها و عوارض صرفاً طبق احکام مقرر در این بند، احکام مربوط به وصول سی درصد (۳۰٪) سود ابرازی (سود ویژه) سال ۱۳۸۳ و همچنین احکام مربوط به مالیاتهای مقرر در تبصره های این قانون، قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحیه های بعدی آن و قانون اصلاح موادی از

قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا و ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱ خواهد بود و پرداخت هر مبلغ دیگر توسط شرکت ملی نفت ایران و شرکت های دولتی تابعه و وابسته (متناسب با سهم شرکت ملی نفت ایران در سرمایه شرکت های یادشده) که طبق مقررات قانونی وضع می شود در بدهکار حساب دولت (خزانه داری کل کشور) موضوع جزء (۱) این بند منظور می گردد.

ردیف ۸ بند «تبصره (۱۱) قانون بودجه سال ۱۳۸۵ مصوب ۱۳۸۴/۱۲/۲۵

۸- در سال ۱۳۸۵ کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مغایر با این بند از جمله تبصره (۳۸) دائمی قانون بودجه سال ۱۳۵۸ ملغی الاثر است و روابط مالی و حقوقی فی مابین دولت (وزارتخانه و مؤسسات دولتی) و وزارت نفت از طریق شرکت های دولتی تابعه ذی ربط در مورد دریافت انواع مالیات ها و عوارض صرفاً طبق احکام مقرر در این بند، احکام مربوط به وصول سود سهام از جمله چهل درصد (۴۰٪) سود ابرازی (سود ویژه) سال ۱۳۸۴ و همچنین احکام مربوط به مالیات های مقرر در تبصره های این قانون، قانون مالیات های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحیه های بعدی آن و قانون اصلاح موادی از قانون برنامه

سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا و ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱ خواهد بود و پرداخت هر مبلغ دیگر توسط وزارت نفت و از طریق شرکت های دولتی تابعه و وابسته ذی ربط (متناسب با سهم وزارت نفت از طریق شرکت های دولتی تابعه ذی ربط در سرمایه شرکت های یاد شده) که طبق مقررات قانونی وضع می شود در بدهکار حساب دولت (خزانه داری کل کشور) موضوع جزء (۱) این بند منظور می گردد.

ردیف ۱۱ بند «ج» تبصره (۱۱) قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور مصوب ۱۳۸۵/۱۲/۲۴

۱۱- در سال ۱۳۸۶ کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مغایر با این بند از جمله تبصره (۳۸) دائمی قانون بودجه سال ۱۳۵۸ ملغی الاثر است و روابط مالی و حقوقی فی مابین دولت

وزارتخانه و مؤسسات دولتی) و وزارت نفت از طریق شرکت های دولتی تابعه ذی ربط در مورد دریافت سود سهام و انواع مالیات ها و عوارض صرفاً طبق احکام مقرر در این بند و همچنین احکام مربوط به مالیات های مقرر در تبصره های این قانون، قانون مالیات های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحیه های بعدی آن و قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری عوارض و سایر وجوه از تولید کنندگان کالا و ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱ خواهد بود و پرداخت هر مبلغ دیگر توسط وزارت نفت از طریق شرکت های دولتی تابعه ذی ربط که طبق مقررات قانونی وضع می شود در بدهکار حساب دولت (خزانه داری کل کشور) موضوع جزء (۱) این بند منظور می شود.

این نامه اجرایی این بند و سازوکار تسویه حساب بین خزانه داری کل کشور و وزارت نفت از طریق شرکت های دولتی تابعه ذی ربط و شرکتهای ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران و تاثیر به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های نفت، امور اقتصادی و دارایی، نیرو (در مورد برق)، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب هیأت وزیران می رسد.

وزارت نفت مکلف است از محل شرکتهای تابعه مبلغ هفتصد میلیارد (۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از منابع داخلی خود را جهت گازرسانی روستاهای پرجمعیت در اختیار وزارت نفت از طریق شرکت های دولتی تابعه ذی ربط قرار دهد.

دولت مکلف است اساسنامه های شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز ایران و شرکت ملی صنایع پتروشیمی را تا پایان خردادماه ۱۳۸۶، با توجه به قانون نفت مصوب ۱۳۶۶ به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید. تا پایان سال ۱۳۸۶، امور نفت، گاز و پتروشیمی طبق مقررات حاکم موجود و این قانون اداره خواهد شد.